

השבת

של רבי נחמן מברסלב

כָּל מַה שֶּׁמִתְגַדֵּל וּמִתְפָּאֵר שֵׁם הַצְדִיק יוֹתֵר מִתְגַדֵּל וּמִתְפָּאֵר שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר. (קל"מ ב', סו)
טוב להגיד ולשיר נְחֵן נְחֵן נְחֵן מֵאוֹמֵן לזכות לכל הישועות

במדבר

וידבר ה' אל משה במדבר ... (א', א')

ישראל קבלו התורה במדבר, שהוא מקום הפקר:

בלא התורה, נחשב כל העולם הפקר כמדבר והכל יכולין לשלט בו חס ושלום. כי באמת הן בכלליות העולם קדם קבלת התורה והן בכל אדם בפרטיות כל זמן שאינו נוהג כשורה חס ושלום ואינו מקים את התורה חס ושלום אז העולם והאדם הם בבחינת הפקר כי אין הפקר גדול מזה כשאין חושבין על אחריתו ותכליתו ומה יהיה ממנו בעלמא דאתי לאחר פטירתו כי אי אפשר להימלט מן המיתה בשום אופן כי אפילו כשיבוא משיח במהרה בימינו גם אז יהיה מִכְרַח כל אדם למות כמו שאמר רבנו ז"ל בפרוש שאפילו משיח בעצמו ימות לא כמו שחושבין העולם שכשיבוא משיח תתבטל המיתה כי לא כן הוא כני"ל ואם כן מאחר שאי אפשר להימלט מזה ואז יהיה עולם ארץ לעולמי עד ולנצח נצחים היש מִפְקָר גדול מזה כשהולך אחר תאוות לבו ומפקיר עצמו מחיים נצחיים וכמו שאמר רבנו ז"ל ונדפס

בשיחות הר"ן שאמר רבנו ז"ל שהפקרות אין צריכין לעבודת ה' יתברך כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקרות. ואמר אף-על-פי שאצלי אין זה הפקרות כלל כי אדרבה להפך הוא מִפְקָר הינו מי שאינו מפקיר עצמו בשביל ה' יתברך זהו מִפְקָר באמת, אך אף-על-פי-כן אפילו מה שנקרא אצל העולם הפקרות וכו' גם זה אין צריכין כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקרות עין שם.

נמצא שבאמת זה שאינו הולך בדרכי ה' זהו מִפְקָר באמת כי אין הפקרות גדול מזה שמפקיר חיים נצחיים וטוב אמתי ונצחי בשביל שעה קלה בשביל תענוגי עולם הזה שהוא כצל עובר וכל תענוגיו מערבים במרירות כבעס ויגון

ומכאובות ואין שום אדם שרודף אחר עולם הזה שיהיה לו נחת ותענוג בעולם הזה כי כל ימיו כעס ומכאובות כי העולם הזה מלא פגעים וצרות ויסורים ודאגות ומרירות גדול בכל עת ובכל שעה וכמובא בשל"ה אין רגע בלא פגע אין שבוע אין שמטה וכו' וכו' עין שם. וכמבאר אצלנו במקום אחר שבאמת אין נמצא גם אחד שיהיה לו עולם הזה כלל.

ובודאי אין טוב באדם כי אם לרדף תמיד אחר התכלית האמתי תכלית הנצחי שהוא לעבד את ה' תמיד לסור מרע ולעשות טוב שזהו טוב אמתי לנצח נצחים. נמצא מי שאינו מקבל על עצמו על תורה ומצוות הוא בחינת מִפְקָר ובאמת הוא הפקר כי נסתלק ממנו שמירתו יתברך והכל יכולין לשלט בו וכמו שמצינו בכלליות ישראל כשחטאו בימי בית ראשון שנבאו להם הנביאים שיהיו כמו הפקר וישלטו בהם העכו"ם כמו שכתוב בירמיה ל"ד הנני קרא לכם דרור נאם ה' אל החרב וכו'. ופירש רש"י שם הנני קורא לכם דרור מאתי שאיני אדון לכם ותהיו הפקר אל החרב וכו' וכיוצא בזה בכמה פסוקים וזהו בחינת חרבן הבית-המקדש כי מחמת עוונותיהם הפקיר ה' יתברך את הבית-המקדש עד ששלטו בו ידי זרים:

כי קדם קבלת התורה וכן כשעזבין את התורה חס ושלום ואין מקיימין אותה חס ושלום, אזי העולם חס ושלום בבחינת הפקר כי עיקר קיום העולם הוא על-ידי התורה. וישראל זכו בכל העולם ומלאו על-ידי קבלת התורה ובשביל זה קבלו ישראל את התורה במדבר כי מדבר הוא מקום הפקר להורות שישראל זכו בכל העולם מן ההפקר על-ידי התורה כי קדם קבלת התורה הכל נחשב כמדבר שהוא הפקר. (לקוטי הלכות – הלכות הפקר ונכסי הגר ג', אות א')

מכתב

(ספר אָבֵי הַנַּחֲלָה ב' - מכתבים נד-נה)

לבי וחיותי, אשר מצא חן בעיני ה' ונתן לו לב חכם ומבין להבין ולהכיר האמת האמתי הצח וצלול בלי שום דפי כלל, שהוא מקור רפואתנו וחיותנו. ה' ימשיך עליך ועל ביתך ישועה ורחמים וחיים טובים וארכים.

ה' יתברך הקדים רפואה למכה, ולמחיה שלח אלקים לפנינו את הצדיק האמת הגדול במעלה מאד, שעל-ידו כל החיות והקיום של ישראל עכשיו.

לכבוד עטרת ראשי, שהעיר את רוחו והבעיר את לבבו כאש בוערת להבעיר ולהדליק לבבות ישראל למלאך עלאה דעלאה אורו של משיח הנחל הנובע, שהוא לבדו דייקא כל עיקר שרש החיות והקיום והתקון שלנו ושל כל העולמות עליונים ותחתונים לעד ולעולמי עולמים.

ההתקרבות להצדיק האמת מביא את האדם לידי מעשה ולקיום התורה שזה העיקר, כי לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה, כי עיקר הלמוד הוא ללמד וללמד לשמר ולעשות וכו', ומחמת שהלמוד הזה להכניס קיום התורה בעולם הוא עמוק עמוק מאד מי ימצאנו - לזה צריכין ללקט ולקבץ יחד כל דברי הצדיק ולילך בדרכיו דייקא, ולא על-פי חכמות חיצוניות חס ושלום, אפילו לא על פי דרכי המוסר שלהם, כי אין להם כח להביא את האדם לקיום התורה, רק גם להפך חס ושלום, כנראה בחוש.

דברי הצדיק מחזקים ומעוררים ומלהיבים את לב בני ישראל מאד לקים את המצוות כפשוטן כדת וכדין כמו שמסרו לנו רבותינו ז"ל,

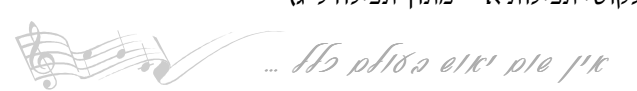
שכל פרושיהם ובאוריהם הוא משרש התורה שבכתב. צריכים להשתדל ולהתקרב דייקא להצדיק הגדול במעלה ביותר שיש לו כח לירד למטה מטה ביותר, למקומות הנמוכים והרחוקים מהקדשה ביותר, ולבטל כל הקליפות והסטרא אחרא הנאחזין אפילו בהמינים וכופרים גמורים ולהוציא כל הנפשות שנפלו לשם לעמקי עמקי הקליפות ביותר ולהעלותם לתכלית העליה.

(לקוטי עצות – תלמוד תורה, סימן ל"ז)

עצות ותפילות

על-ידי התורה ועל-ידי הצדיקים זוכין לשלום, שיהיה שלום בין ישראל ושיהיה שלום לכל אדם במדותיו, היינו שלא יהיה מחלק במדותיו ובמאורעותיו שלא יהא לו חלוק בין בטיבו בין בעקו תמיד ימצא בו השם יתברך (לקוטי מוהר"ן, סימן ל"ג).
... ותזכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד, ועל-ידי-זה תקרבני בכל פעם יותר אל השלום, כמו שכתוב, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. ותעורני לקים את כל דברי תורתך באהבה, ואזכה לקים כל התרי"ג מצות דאורייתא וכל המצות דרבנן, עם כל ענפיהם היוצאים מהם ועם כל פרטיהם ודקדוקיהם. ואפילו המצות שאי אפשר לכל אדם לקיימם עכשיו, תזכני ללמד ולהגות בהם ולקיימם ברוחניות על-ידי עסק התורה, ועל-ידי כלליות של עמך ישראל, על-ידי עצם האהבה והשלום שיהיה בין כל ישראל עמך, ואהיה נכלל בתוכם בכלליות גדול, עד שנהיה אנחנו כְּלָנו בני ישראל עמך הקדוש נחשבים כאיש אחד: (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה ל"ג)

לזכרון נצח מוריני רבי ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

סיפור

(ימי מוהר"י חלק ב' - סימן קל"ד)
 ©... ביום חמישי, פרשת שלח-
 לך, כ"ד סיון, באנו לצפת סמוך לחצות היום
 מלפניו וכשבאנו אל ההר הקטן, הסמוך לשער
 העיר, ששם משליכין המשאוי מהחמורים
 ונושאים אותה על-ידי בני-אדם לתוך העיר,
 ותכף ומיד כשבאנו לשם, יצאו תכף אנשים
 לקראתנו, המה ראו כן תמהו, שבעת הזאת
 יבואו אנשים לארץ-ישראל והיה עליהם
 שמחה וחדוה גדולה כשראו אותנו.
 ואלו האנשים היו מהפרושים, כי
 הפרושים דרים סמוך לשער העיר ותכף שאלו
 אותנו, אם יש לנו איזה ידיעה מהמשלחים
 שלהם, שיצאו זה סמוך לשנתיים, ואין להם
 ידיעה מהם והודעתי להם תכף, שדברתי
 עמהם בסטנבול, ויש לי אגרת מהם,
 ובקרב יבואו, כי הם לא רצו לילך
 עמנו על הים לאלכסנדריא מגדל הפחד
 שהיה אז, כנ"ל, ורצונם לילך עם
 היבשה.

ותכף שהודעתי להם זאת, בתוך כך
 נתקבצו סביבנו כמה אנשים, ונעשה רעש
 ושמחה גדולה בנייהם ותכף חטפו כל
 החפצים שלי, והכניסום לתוך איזה
 בית הסמוך, ושחרו פני מאד לתן להם
 האגרת מיד, ותכף פתחתי התיבה
 והוצאתי האגרת שלהם בתוך כך סבבו
 אותי כמה אנשים, ורָבַם כָּל־ם
 מהפרושים, כי כל זה היה ברחוב
 שלהם, ותכף הפצירו בי מאד לילך
 עמהם לרבי ישראל, שהוא הראש
 והמַמְנָה שלהם והִכְרַחְתִּי למלאת
 רצונם, והלכתי עמהם בתוך כך נתרבו
 ונתקבצו אנשים רבים, עד אשר בעת
 שנכנסתי בבית רבי ישראל, רבו כמו
 רבו העומדים, עד שהִכְרַחוּ להעמיד
 שומרים, שלא ידחקו כָּל־ם לכנס אל
 הבית ונכנסתי לבית רבי ישראל אני
 לבדי, ורי"א נשאר אצל החפצים, ולא
 הניחו לכנס לבית רבי ישראל כל
 האנשים שנתקבצו שם, כי אם קצתם,
 והשאר נשארו בחוץ סביבות הבית.

ואני לא טעמתי עדיין שום דבר
 באותו היום, ונכנסתי בתענית
 לצפת, ותכף נתנו לי שם קאווע,
 וספרתי לרבי ישראל כל המעשה, שעמדתי עם
 המשלחים שלהם וכו', ונתתי לו האגרת וגדל
 השמחה שהיה עליהם אין לשער, והחייתי
 אותם ממש ותכף שלחו שליח מיוחד לירושלים
 להודיע זאת לרבי מנדיל, הראש שלהם היושב
 בירושלים, אשר בנו ר' נטע היה אחד
 מהמשלחים, ועוד רבי נטע שני ורבי איצילי
 ואחר-כך הודיע לי רבי ישראל, שהיה לו אגרת,
 שגם בירושלים היה שמחה גדולה ועצומה
 ממה שבאנו ובשרנו להם בשורה טובה כזאת,
 אשר כל-כך נפשות תלויים בזה:

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
 §... "העיקר והיסוד, שהכל
 תלוי בו - לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל
 דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן
 ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו
 ימין ושמאל, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ספרי
 פ' שופטים): אפילו אומר לך על ימין שמאל

וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק
 דעתו כאלו אין לו שום שכל בעלדי אשר יקבל
 מהצדיק והרב שבדור, וכל זמן שנשאר אצלו
 שום שכל עצמו, אינו בשלמות ואינו מקשר
 להצדיק... [מתוך לקוטי מוהר"ן א' - סימן
 קכ"ג]

... הוא מקושר לשקרן, לא לצדיק...
 ... אפשר ללמוד, ולא ידעו כלל מה זה,
 צריכים להתגעגע ולהתפלל להשם יתברך
 שנוכה להבין ...
 ... צריכים להדפיס ולהפיץ ... שישימו את
 ליבם לכל הדיבורים שלומד אותנו, איך להיות
 יהודי, איך להתנהג, איך להדפיס, איך
 לחיות...

... נורא מאד כל דברי רבנו הקדוש,
 לומדים אותנו על הכל ...
 ... כל דברי רבנו הוא מרפא, לומדים דרך
 השם, איך לעבוד השם, איך לעשות תשובה,
 ורבנו הקדוש הוא הרבי של כל אחד מישראל,
 הוא לומד אתך ועמי ... הוא מלמד לנו איך
 לעשות תשובה ואיך לעבוד השם...
 ... שיש לנו רבי כזה שהוא יודע כל מה
 שעובר עלינו, ויודע הרפואות והישועות של כל
 אחד ואחד, איך לזכות לתשובה שלימה
 ולעבוד השם יתברך באמת...

... כל דיבור של רבנו, הוא כל חיותנו, הוא
 מלמד, בכל דיבור שגילה, הוא מקרב אותנו
 ומאיר בנו ומגלה לנו את השם והתשובה, כל
 דבר שאנחנו צריכים, רק אנחנו צריכים
 להתחזק באמונה, כל מה שהוא מלמד אותנו,
 לקיים ... הוא צריך לבקש איזה אדם ירא
 שמים וילמדו יחד, ומה שלא יודע ישאל ...
 השם יתברך יעזור לו, העיקר הוא הרצון ולא

ייפול, זה העיקר, שלא יתייאש ולא ייפול, רק
 יחדש, תמיד חדש...
 כל מה שהוא יכול, ומה שלא יכול שואלים
 ... פעמים זה, פעמים זה ופעמים זה,
 שואלים...
 ... ותמימות, לא לחפש דרכים, לא להיות
 חכם, לקבל כל דיבור של רבנו ז"ל, זה מן
 השמים, מן השם יתברך בעצמו, כל דיבור
 שלו, רפואות וישועות, הוא יתקן כל העולם,
 כל הרשעים, כל הרשעים הוא יקרב...

... לא ייפול ולא יבוש משום אדם, רק
 מהשם יתברך בעצמו, מה שיודע יקיים ויאמין
 ויקיים...
 ... רבנו הקדוש הוא מחדש את כל אחד
 ואחד, כאילו עכשיו הוא נעשה בעל
 תשובה, והעיקר האמונה, שיאמין,
 מה שהוא אומר, צריכים לקיים, מה
 שהוא מגלה לנו, כי כל דיבור שלו הוא
 משנה, הוא מחיה אותנו, הוא מכניס
 בנו, אפילו כמו שאנחנו, רבנו הקדוש
 מחזק אותנו ומרפא אותנו...
 ... וללמוד ספריו הקדושים זה כל
 חיינו, כל חיותנו...
 ... להתחזק, לא ליפול בשום אופן,
 שישמע לרבנו, שלא יתייאש, שלא
 ייפול...
 ... תשובה, ונוכה לתשובה שלימה
 וכל טוב וכל הישועות...
 ... נורא מאד, הוא ראה וידע את כל
 הרשעים וכל הקלקולים, והוא מהפך
 הכל, והוא עומד ומהפך הכל להפך,
 איך יתביישו כל הרשעים...
 ... צריכים לעסוק בחיות
 והתעוררות הלב, לדבר עם השם...

... רבנו הקדוש הוא מחדש את כל אחד
 ואחד, כאילו עכשיו הוא נעשה בעל
 תשובה, והעיקר האמונה, שיאמין,
 מה שהוא אומר, צריכים לקיים, מה
 שהוא מגלה לנו, כי כל דיבור שלו הוא
 משנה, הוא מחיה אותנו, הוא מכניס
 בנו, אפילו כמו שאנחנו, רבנו הקדוש
 מחזק אותנו ומרפא אותנו...
 ... וללמוד ספריו הקדושים זה כל
 חיינו, כל חיותנו...
 ... להתחזק, לא ליפול בשום אופן,
 שישמע לרבנו, שלא יתייאש, שלא
 ייפול...
 ... תשובה, ונוכה לתשובה שלימה
 וכל טוב וכל הישועות...
 ... נורא מאד, הוא ראה וידע את כל
 הרשעים וכל הקלקולים, והוא מהפך
 הכל, והוא עומד ומהפך הכל להפך,
 איך יתביישו כל הרשעים...
 ... צריכים לעסוק בחיות
 והתעוררות הלב, לדבר עם השם...

ספר המידות

- (ספר המידות - אמונה)
- א משיח יבוא בשנת ברכה: (א)
 - א אין משיח בא, עד שיכלו כל הנשמות שבגוף: (ב)
 - א המשיח בתו לתלמיד-חכם, והמהנהו מנכסיו, והעושה פרקמטיא לתלמיד-חכם, זוכה לתחיית המתים: (ג)
 - א מרוח פיו של השקרן נעשה יצר-הרע, וכשיבוא משיח אזי לא יהיה שקר, בשביל זה לא יהיה יצר-הרע בעולם: (ד)
 - א מי שהוא איש אמת, הוא יכול להכיר באחר, אם אחר דובר אמת אם לאו: (ה)
 - א השקר - לא יסכימו עליו רבים: (ו)
 - א הקדוש-ברוך-הוא שונא לזה האיש, המדבר אחד בפה ואחד בלב: (ז)
 - א עשיר מכחש - אין הדעת סובלו, וגם הוא נבזה בעיני עצמו: (ח)
 - א תקון לפה - שיתן צדקה: (ט)
 - א על-ידי האמת העולם נשמר מכל הזקות: (ס)

ענת שלום ...

מערכת 054-8484486 / 054-8429006
 מכתבים ת.ד. 220 כוכב יעקב 90622
 תרומות בבנק הדואר מס' 7-2255-89
 שידוכים 02-5824048 (15:00-00:13)
 אימייל Shabat.Breslev@gmail.com
 ארכיון www.nanach.org/parsha